

VLAAMSE GEMEENSCHAP

VLAAMSE GESCHILLENRAAD VOOR RADIO EN TELEVISIE

Rolnummer : 024
Beslissing nr. : 01/2001
van 10 januari 2001

BESLISSING.

In zake: W. PEETERS tegen VRT

- 1 . Met een ter post aangetekende brief van 23 oktober 2000 heeft de heer Wim. PEETERS, wonende te 2300 Turnhout, Warandestraat 81-83, te persoonlijke titel klacht ingediend tegen de VLAAMSE RADIO EN TELEVISIEOMROEP (VRT), August Reyerslaan 52, 1043 Brussel, met betrekking tot het op 20 oktober 2000 door Radio 1 uitgezonden programma "De Nieuwe Wereld", meer bepaald het onderdeel "De drie wetten van Jo Van Damme".

De door de klager gewraakte passage maakt met een sexueel getinte beeldspraak allusie op de in de media reeds meermaals ter sprake gebrachte veronderstellingen over de kansen of de ambitie van de kardinaal om ooit tot paus te worden gekozen.

2. Bij brief van 10 november 2000 heeft de VRT een antwoord op de grieven van klager verstuurd, samen met de audiocassette van het programmafragment.
3. Beide partijen zijn door de Geschillenraad in hun betoog en verweer gehoord ter zitting van 10 januari 2001, klager in persoon , de VRT vertegenwoordigd door L. Vercruyssen, hoofd van de juridische dienst.
4. De klager acht zich als lid van de katholieke gemeenschap gegriefd. Klager geeft blijk van het in artikel 116octies decies, § 2, van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie bedoelde belang, vereist om bij de Geschillenraad een klacht aanhangig te maken.
6. Uit de klacht en op de hoorzitting is gebleken dat de klager zich gekwetst acht, doordat met de persoon van Kardinaal Danneels de spot zou worden gedreven. Hij acht dit programmaonderdeel daarom strijdig met artikel 23, § 1, van de gecoördineerde decreten.

7. Uit het verweer van de VRT en uit de debatten is gebleken dat het betreffende programma-onderdeel geen informatieve inslag heeft. Om deze reden is artikel 23, § 1, tweede lid, er niet op van toepassing.
9. Zoals de Geschillenraad reeds eerder besliste is de audiovisuele persvrijheid een specifieke vorm van de vrijheid van meningsuiting. Zij geldt niet alleen voor de meningsuitingen die gunstig worden onthaald of die als onschuldig en onverschillig worden beschouwd, maar ook voor die welke een groep van de bevolking schokken, verontrusten of kwetsen. Zo willen het pluralisme, de verdraagzaamheid en de geest van openheid zonder welke een democratische samenleving niet bestaat (EHRM, 7 december 1976, Handyside t. VK. In gelijke zin: Arbitragehof, nr. 45/96 van 12 juli 1996).

Betrokken op de radio- en televisieomroepen houdt die vrijheid met name in, dat ze de vrije keuze hebben van de programma's die ze aanbieden. Die keuze betreft de aard en de vorm waarin zulks wordt aangereikt.

Niet elk beeld, noch elk woord op radio en televisie, dat kan worden ontvangen als strijdig met een ideologische of filosofische strekking levert een discriminatie op in de programmaopbouw in de zin van voornoemd artikel 23, § 1, eerste lid.

De klager toont te dezen niet aan en de Geschillenraad ziet niet in hoe het bekritiseerde programmafragment blijk geeft van een vorm van discriminatie op basis van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, zoals bedoeld in de decreetsbepaling waarop de Geschillenraad vermag acht te slaan.

OM DIE REDENEN:

DE VLAAMSE GESCHILLENRAAD,
verklaart de klacht ontvankelijk doch niet gegrond.

Aldus te Brussel uitgesproken op 10 januari 2001 door de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie, samengesteld uit O. Grawet, voorzitter, K. Rimanque, ondervoorzitter, D. Albrecht, J. Baert, K. Luyckx, J. Vandyck, M. Van Liedekerke, M. Van Nieuwenborgh en E. Verstraete.

De griffier

De voorzitter

M. CHATELET

O. GRAWET